ga-aiad maas on, ja et ma ollen orrasse peält lojusied ärraaiand: et sa woiksid aedo lassa kohhendada, et rahwokessele pilla egga kahjo ei sünniks.

Küllakubjas. Lasse neid Kurrat wõtta, omma aedade-ja omma lojusse-ja omma orrastega! Mis mul nendega teggemist on! ma ollen kül nendega haukunud; agga egga nemmad holi. Nüüd ma tahhan jua ja rõmus olla. Istu mahha, wennike, ja jo minnoga.

Josep. Ma tännan wägga keige hea eest: agga mul ep olle aega. Jäge Jummalaga seks korraks! —

Nüüd tahtis Josep jälle koio minna: agga se Küllakubjas ja se teine Mees hakkasid temma käest kinni, ja tahtsid tedda wäggise sundida, et ta piddi mahha istuma ja nendega jutto aiama. Agga Josep pallus neid õiete erdaste, et nemmad tedda seks korraks piddid lahti laskma, ja lubbas neile, et ta tullewal pühhapäwal tahtis jälle taggasi tulla, ja nendele monda magguса jutto, mis ta wõõral Maal olli kuulnud, aiada. Sest temma ütles: „Minna ei kõlba tänna tõeste mitte teie „seltsi; ma näen, et surem hulk teist roh„kest Jummala wihhast on wõtnut: ja „nisugguses seltsis minna ikka nenda kui „arg ollen, ja ei woi õige süddamest jutto „aiada, sest ma kardan ikka, et üks ehk „teine woiks sedda pahhaks panna, mis „ma waggast melest rägin. Agga kui teie „mulle sedda tootust annate, et teie ennast „lia eest tahhate hoida; siis lubban ma „teile saggedaste tulla teid katsuma, ja „teile monda asja juttustada, mis teie „wisslst peate immeks pannema."

Selle kõnne peäle siis need Mehhed Josepi lahti lassid, üttelres: „Minne siis „Jummala nimmega"! Ja Josep pöris üm-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1789, lk. 26